

Wijzer

Montfort: 28 april 1716 gestorven

Gesproken door Peter Denneman smm

Dit jaar is het 300 jaar geleden dat hij is gestorven.
Zoals hij zelf zei: tussen Jezus en Maria in.
Zoals zijn leven, zo zag hij ook zijn sterven: in het spoor van Jezus,
d.w.z. in overgave aan de Vader
die in Jezus een hand naar hem had uitgestoken.
Die hand had hij in zijn 43 levensjaren stevig vastgegrepen
en doorgegeven aan mensen die bij hem hun nood klaagden.

Montfort wist tijdens zijn leven en sterven ook Maria aan zijn zijde.
Hij wist zich een van de leerlingen
aan wie Jezus zijn moeder had gegeven
als steun en toeverlaat te midden van de vele bedreigingen die het leven kent.

In zijn korte leven heeft Montfort zich
door de levenskunst van Jezus en Maria laten leiden.
Hij had weinig op met gegoede burgers
die neerkeken op de verarmde massa's in de sloppenwijken van de grote steden
en op het door oorlogen geteisterde platteland.
Nog minder voelde hij zich thuis bij clerici
die als "heren van stand" leefden zonder notie van de arme Jezus
en diens sympathieën.

Gefascineerd was Louis-Marie door Maria's eenvoud,
ontvankelijkheid en gehoorzaamheid tijdens de ontmoeting met de engel,
tijdens de Annunciatie.
En door het Magnificat, het lied dat Maria zong in het huis van Elisabeth.
En ook door de wijze waarop zij de taak op zich nam
die Jezus haar gaf vanaf het kruis:
een compassievolle moeder zijn te midden van de leerlingen.

Gegrepen door Jezus en Maria en door hun liefde voor de mensen
heeft Montfort geleefd en is hij gestorven. ■

nummer 2 - juni 2016

Dit extra nummer van Wijzer kijkt terug op de herdenking van het 300ste sterfjaar van Louis-Marie Grignion de Montfort. Op 28 april in Schimmert, 6 mei in Wijchen, 8/9 mei in Tilburg en 14 mei in Oirschot is dat gevierd. De teksten die in de vieringen zijn gezegd en verteld, staan hier (op veler verzoek) afgedrukt. Veel foto's, vooral van de happening op de eigenlijke dag, 28 april, in Schimmert. Tenslotte leest u een greep uit de vele reacties die wij mochten ontvangen. Veel lees- en kijk-plezier! De foto's zijn gemaakt door Lou Zeegers, Will van de Ven (Schimmert), Frans Spijkers (Tilburg) en Sandra Evers (Oirschot). De volgende Wijzer schenkt aandacht aan de Canticen van Montfort. Zeven zijn vertaald en door Andries Govaart tot liedtekst gemaakt en op muziek gezet door Frans Bullens. Vier zijn er tijdens de vieringen gezongen. Redactie: *Peter Denneman, Ben Faas, John van Oss, Marian Claeren*

Montfort: zijn levensopdracht

Verteld door Bram van Oers

Als felle, gedreven jongeling wil Louis-Marie Grignion de Montfort als missionaris naar Canada. Zijn biechtvader Leschassier vindt dat te gevaarlijk en stuurt hem in plaats daarvan naar Nantes om opgeleid te worden tot volksmissionaris.

Daar vindt Louis Marie echter geen voeding voor zijn gedrevenheid, wat duidelijk wordt in een brief die hij in die tijd aan Leschassier stuurt.

“...Ik ervaar een onweerstaanbare drang om Onze Heer en zijn Heilige Moeder te doen beminnen, om in eenvoud en armoede de catechismus

te gaan onderwijzen aan arme mensen op het platteland...” Dit fragment uit die brief laat duidelijk de richting zien die Montfort aan zijn leven wil geven.

Een eenvoudig bestaan voor en onder de armen, toegewijd aan Jezus, met veel liefde en aandacht voor Maria. ■

Montfort: mantelzorger

Verteld door Bram van Oers

Via de bisschop van Poitiers komt Louis-Marie in contact met een opvanghuis voor bedelaars. Als hij er aankomt gaat hij zelf zo armoedig gekleed dat de armen onderling een collecte houden om hem van kleding te voorzien. Montfort vindt dat geweldig.

“...Ik dankte God uit heel mijn hart dat ik voor een arme werd aangezien...” schrijft hij hierover.

Montfort is zo geliefd bij de armen in het opvanghuis, dat ze hem als directeur en rector willen.

Hij neemt deze uitnodiging van harte

aan, maar hoopt tegelijkertijd dat het niet al te lang zal duren, zodat hij weer elders goed werk kan gaan verrichten. “...Catechismus geven aan de armen van stad en plattenland is mijn element...” zegt hij daarover in een brief.

Montfort is enorm toegewijd in zijn roeping en gaat daarin ver. Heel ver. Op een kruis dat hij in het gasthuis in Poitiers laat plaatsen staan de woorden: “Zichzelf verloochen, zijn kruis dragen om Jezus Christus te volgen”.

De mate waarin Montfort zichzelf wegcijfert voor een ander gaat voor de directie van het Armenhuis en de bisschop te ver en uiteindelijk wordt het Montfort verboden om er de mis te doen. Hij moet Poitiers verlaten. Maar de armen in het gasthuis laten het daar niet bij zitten.

Ze schrijven een brief aan Leschasier waarin ze hem vragen...” onze vereerde herder naar ons terug te sturen, hij die de armen zo lief heeft”

Montfort keert terug, maar het duurt niet lang of de oude moeilijkheden keren weer terug en de twijfel aan zichzelf doet Louis-Marie besluiten voorgoed afscheid te nemen van het gasthuis in Poitiers. ■

Montfort: apostolisch missionaris

Verteld door Bram van Oers

In de hoop dat hij alsnog naar Canada kan gaan als missionaris gaat Montfort naar Rome. Maar de paus vindt Frankrijk groot genoeg voor hem. Groot genoeg om al zijn energie en gedrevenheid kwijt te kunnen. Hij krijgt de titel 'Apostolisch Missionaris' en wordt op pad gestuurd om de geest van het christendom te vernieuwen. Montfort doet dat op zijn eigen eenvoudige wijze in armoede en zonder zijn eigen eer te zoeken. Hij vindt het maar niks dat andere missionarissen vooraf betaald willen worden door bisschoppen en kasteelheren. Hij gaat ervan uit dat hij onderdak en eten vindt op de plekken waar hij de armen het geloof komt brengen. Immers armen kunnen vaak meer met elkaar delen dan rijken.

Bijgestaan door lekenbroeders en af en toe een priester, trekt Montfort door Frankrijk. Hij preekt, geeft catechese en organiseert processies en bedevaarten.

Dit alles op zijn geheel eigen wijze. Hij maakt veel gebruik van liederen, onder andere van cantieken van zijn eigen hand.

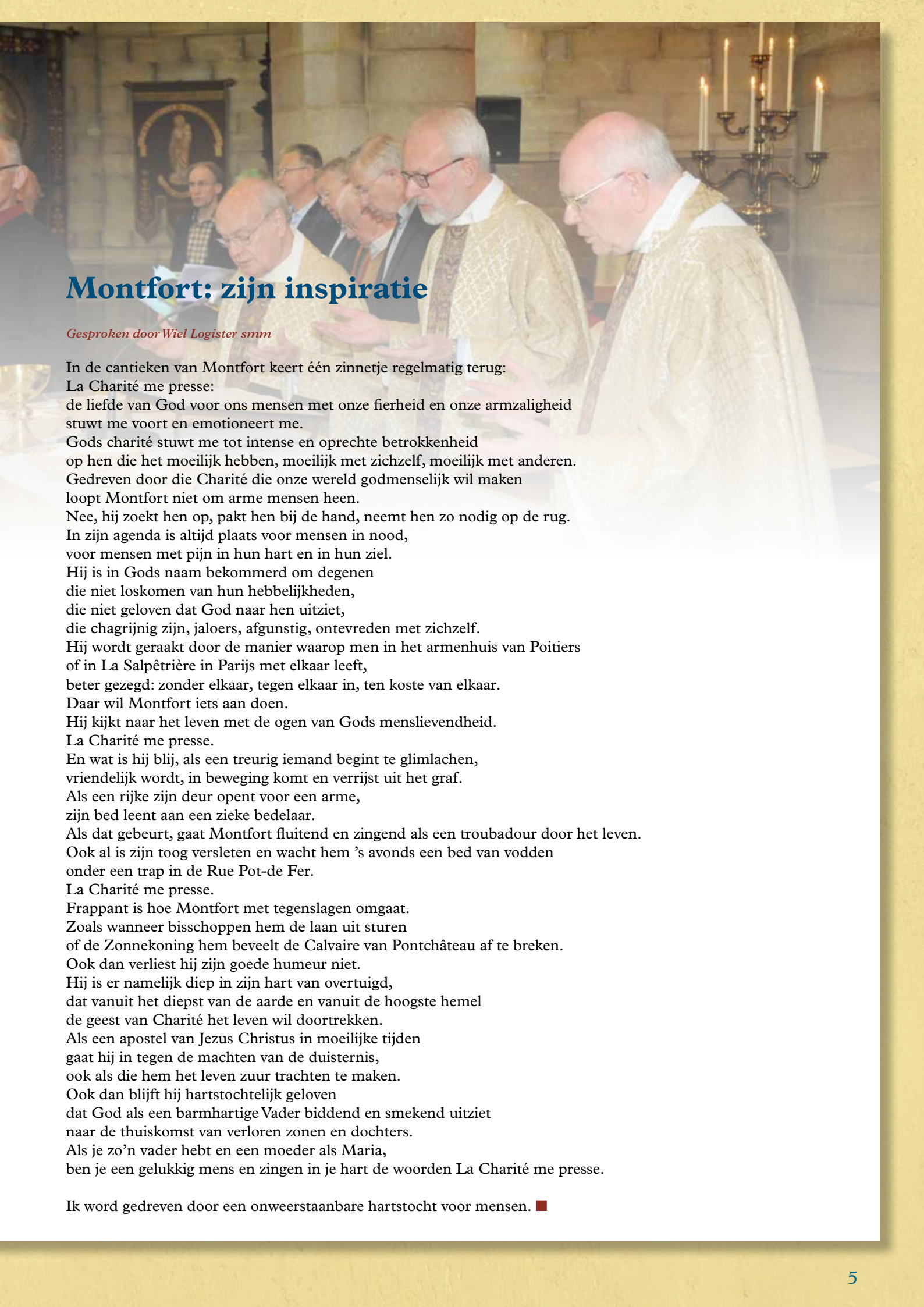
In de bisdommen Luçon en La Rochelle vindt hij eindelijk de rust

om zichzelf en zijn missiemethode in volle vrijheid te ontwikkelen. Hij is nog steeds de gedreven radicale missionaris, maar hij vindt de rust om in plaats van zichzelf weg te cijferen, zichzelf te ontplooien. Nog steeds eenvoudig en dicht bij de mensen, maar soepeler en blijmoediger dan

in het begin. Hij ontplooit zich als 'Le bon père de Montfort'.

Na een poging hem te vergiften, gaat zijn gezondheid sterk achteruit. Uitgeput sterft hij op 43-jarige leeftijd, 28 april 1716. Nu al driehonderd jaar geleden. ■

Montfort: zijn inspiratie

Gesproken door Wiel Logister smm

In de cantieken van Montfort keert één zinnetje regelmatig terug:

La Charité me presse:

de liefde van God voor ons mensen met onze fierheid en onze armzaligheid stuwt me voort en emotioneert me.

Gods charité stuwt me tot intense en oprechte betrokkenheid op hen die het moeilijk hebben, moeilijk met zichzelf, moeilijk met anderen.

Gedreven door die Charité die onze wereld godmenselijk wil maken loopt Montfort niet om arme mensen heen.

Nee, hij zoekt hen op, pakt hen bij de hand, neemt hen zo nodig op de rug.

In zijn agenda is altijd plaats voor mensen in nood,

voor mensen met pijn in hun hart en in hun ziel.

Hij is in Gods naam bekommerd om degenen

die niet loskomen van hun hebbelijkheden,

die niet geloven dat God naar hen uitzielt,

die chagrijnig zijn, jaloers, afgunstig, ontevreden met zichzelf.

Hij wordt geraakt door de manier waarop men in het armenhuis van Poitiers

of in La Salpêtrière in Parijs met elkaar leeft,

beter gezegd: zonder elkaar, tegen elkaar in, ten koste van elkaar.

Daar wil Montfort iets aan doen.

Hij kijkt naar het leven met de ogen van Gods menslievendheid.

La Charité me presse.

En wat is hij blij, als een treurig iemand begint te glimlachen,

vriendelijk wordt, in beweging komt en verrijst uit het graf.

Als een rijke zijn deur opent voor een arme,

zijn bed leent aan een zieke bedelaar.

Als dat gebeurt, gaat Montfort fluitend en zingend als een troubadour door het leven.

Ook al is zijn toog versleten en wacht hem 's avonds een bed van voden

onder een trap in de Rue Pot-de Fer.

La Charité me presse.

Frappant is hoe Montfort met tegenslagen omgaat.

Zoals wanneer bisschoppen hem de laan uit sturen

of de Zonnekoning hem beveelt de Calvaire van Pontchâteau af te breken.

Ook dan verliest hij zijn goede humeur niet.

Hij is er namelijk diep in zijn hart van overtuigd,

dat vanuit het diepst van de aarde en vanuit de hoogste hemel

de geest van Charité het leven wil doortrekken.

Als een apostel van Jezus Christus in moeilijke tijden

gaat hij in tegen de machten van de duisternis,

ook als die hem het leven zuur trachten te maken.

Ook dan blijft hij hartstochtelijk geloven

dat God als een barmhartige Vader biddend en smekend uitzielt

naar de thuiskomst van verloren zonen en dochters.

Als je zo'n vader hebt en een moeder als Maria,

ben je een gelukkig mens en zingen in je hart de woorden La Charité me presse.

Ik word gedreven door een onweerstaanbare hartstocht voor mensen. ■

Enkele reacties

op de festiviteiten

'Ik was overdonderd door de goede mix tijdens de viering, van gebed, lezing, verteller, koor, ze vormden één geheel. Het was een super-dag. Fijn, dat de verteller ook in de Montfort-kerk in Tilburg was! Louis-Marie Grignion de Montfort heeft zeker nog veel voor onze tijd te bieden.'

Pastoor Frank Lemmens, Parochie Peerke Donders Tilburg

'Het was een 'knal-feest'. 'Bidden met Louis-Marie Grignion de Montfort' is een dankbaar geschenk voor een dagelijkse ondersteuning. Een mooie herinnering aan een onvergetelijke dag.'

Zuster Petronilla Groot f.d.l.s.

'Gastvrij en ongedwongen. De viering was inspirerend, fantastisch koor, vooral de cantieken hebben een diepe indruk nagelaten. De film gaf een prima indruk van werk en bevologenheid, waarmee de montfortanen hun roeping hebben uitgedragen in Nederland en in de missiegebieden.'

Richard Kuijten

‘Indrukwekkend. Ik was er als bestuurslid van de stichting Behoud Montfortkapel in Oirschot. We hebben een prachtige kapel, maar wat zit er achter? De viering, de prachtige koren die de cantieken zongen, de verteller die je raakte met het vuur van Montfort. De verhalen van de zusters, paters en broeders die over de hele wereld gewerkt hebben. Geweldig om mee te mogen maken.’

Sandra Evers

‘Het hele gebeuren heeft me dichter bij Montfort gebracht. Heel intens mocht ik zien hoe gedreven, vurig en onvermoeibaar hij zich in onze tijd weer zou inzetten voor armen, rechtelozen en ontheemden en hoe die gedrevenheid hem het leven zou kosten! Zijn inspirerende geest daagt me uit om me hoopvol in te zetten voor de toekomst die nú, op dit moment begint. Alle waardering voor deze verrijkende dag!’

zuster Maria Pacelli Senden f.d.l.s.

De woorden die in mij opkomen als ik terugdenk aan de viering in Schimmert: fris (als ik denk aan de opbouw van de dag, de film), gedurfd en origineel (als ik denk aan de viering in de kerk, de vertaling van de kantieken en de uitvoering ervan tijdens de viering), en specifiek voor de film: hartverwarmend (denkend aan de getuigenissen van verschillende confraters).

Jos Van den Bergh smm

‘Ik voelde gewoon tijdens de viering dat Montfort ‘over kwam’! Zijn vurigheid heeft me geraakt en beziel. Ik leer opnieuw bidden vanuit mijn hart.’

zuster Bernadette van Loon f.d.l.s.

Een geweldige Montfortaans Schimmertse dag! Schimmert en montfortanen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Puike organisatie. De Buurtvereniging De Put heeft een week voor de feestdag bij het Gedenkteken Op de Bies schoongemaakt, zodat de bezoekers konden stilstaan bij de herinnering aan de sloop van beide kloosters.

Guus Eijssen

Indrukwekkend, mooie warme eucharistieviering, zeer goed ingevulde en goed verzorgde lunch. Duidelijk beeld geschetst van Montfort zelf, tijdens de eucharistieviering.

Mirjam Schipper-Swerts

Drie celebranten gingen ons voor met de beeltenis van Montfort op het koor. Dienst gedrevenheid kreeg gestalte in woord, zang en gebaar een verteller en lezer maakten hem tastbaar. Voor statie twee deelde de gastengroep zich in twee. Hogerigen werden gespijst en dorstige gelaafd het zal Montfort hebben behaagd. Statie drie bracht allen weer bijeen 'Vandaag begint de toekomst' bracht Montfort en zijn volgelingen in de Lage landen filmisch in beeld. Geen seconde hebben we ons daarbij verveeld.

René Kicken

Gratis abonnement

Als u toevallig deze 'Wijzer' heeft gelezen en u wilt dit tijdschrift voortaan ontvangen, meldt u zich aan via deze bon of e-mail info@montfortanen.nl.

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Sturen aan:

Redactie "Wijzer"

Vroenhof 87

NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

Colofon

Dit informatieblad is een uitgave van de Nederlandse montfortanen en verschijnt twee keer per jaar.

Adres

Montfortanen
Vroenhof 87
NL-6301 KE Valkenburg (Lb)
info@montfortanen.nl
www.montfortanen.nl

Ontwerp en DTP opmaak

Yoman Reclame Studio
www.yoman.nl

Drukwerk

Gianotten printed media